

פרשת ראה

טמונה בפרשה

עלון שבועי לעידוד העיון והבקיאות בפרשת השבוע

לסדר את הפרשה

לפניכם רשימת נושאי הפרשה בסדר מעורב, עליכם לסדר מחדש לפי סדר ההתרחשויות בפרשה. כשתצליחו, תקבלו מהאותיות חלק מפסוק מהפרשה.

א. דיני עבד ואמה עבריים

א. הברכה והקללה

א. דיני מסית

ב. דיני מעשר שני ועני

ב. דיני בכור בהמה

ה. איסור אכילת נבלה ושרץ העוף

ה. חיות הכשרות ובהמות הטמאות

ו. חג השבועות

י. דיני חג הפסח

י. שלא לילך אחר הגויים

י. דיני עיר הנידחת

י. דגים הכשרים ועופות הטמאים

כ. דיני שמירת כספים והלוואות

כ. איסור אכילת דם

ל. נביא וחולם חלום

ג. חג הסוכות ודיני ראייה

ס. דיני בשר תאוה

פ. לאבד הע"ז ואיסור במות

"

שאלה לשולחן השבת

"כי אם במקום אשר יבחר ד"

באחד שבטיך שם תעלה עלתיך
כתב בעל הטורים: 'שם תעלה
עלתיך. ראשי תיבות: תשע. ט'
דברים אתה מעלה על המזבח:
עולה. חטאת. אשם. שלמים.
מנחה. שמן. לבונה. יין. מים.'
ויש לבאר מדוע השמיט בעל
הטורים אף עצים (שאפשר להביא
קרנן עצים, כמבואר ברמב"ם פי"ד
ממה"ק ה"א), או מלח שגם עלה
על המזבח?

מטרת השאלה

הינה לעורר דיון סביב שולחן השבת.
ניתן לשלוח את תשובותיכם למערכת
(בצרוף מקורות, אם ישנם)
ובל"נ אכתוב מן התשובות בעוד כחודש.

פנינים

"זאת הבהמה אשר תאכלו שור שה כשבים ושה עזים. איל וצבי ויחמור ואקו ודישן ותאו וזמר"
השי"ת התיר לנו לאכול רק מבעלי החיים שנבראו במידת החסד. וישנם עשרה מיני בהמות כאלו, כנגד
עשרה המאמרות, והם: שור, שה כשבים, שה עזים, איל, צבי, יחמור, אקו, דישן, תאו וזמר. ושבע
החיות הטהורות הן כנגד שבעה הספירות, כך: איל הוא עטרת, צבי הוא יסוד, יחמור הוא נצח, אקו הוא
הוד, דישן הוא תפארת, תאו הוא חסד וזמר הוא גבורה. אבל האוכל משאר מיני הבהמות והחיות שמוצא
אצילותם הוא ממידת הדין, ישנה אותם למידתו ומידת הדין חוזרת וניעורת. (ילקוט הראובני, שמיני)

"ואבדתם את שמם מן המקום ההוא. לא תעשון כן לד' אלקיכם. כי אם אל המקום אשר יבחר ד'
אלקיכם מכל שבטיכם לשום את שמו שם"

הגמרא (מכות כב.) כותבת שמפסוקים אלו אנו לומדים על איסור מחיקת שם השם. והקשר בין
"ואבדתם את שמם מן המקום ההוא, לא תעשון כן לד'" לבין המשך הפסוק: "כי אם אל המקום אשר
יבחר ד' וכו'" הוא, שסמיכות זו באה לרמז על מחיקת שם ד' בפרשת סוטה. בתחילה מזהיר הכתוב: "לא
תעשון כן לד' אלקיכם", כלומר, אסור לאבד את שמו יתברך על ידי מחיקתו. והיכן הותר מחיקת שם
ד'? "כי אם אל המקום אשר יבחר ד'", בבית המקדש, לצורך בדיקת הסוטה - שם תעשו כן! (החיד"א)
בשם רבי דוד חביליו) הסבר נוסף, שיש בכך רמז למסופר בגמרא (סוכה ג.), כשכרה דוד המלך את
היסודות לבית המקדש, החלו מי התהום לעלות, והיה חשש להצפת העולם. שאל דוד את הנוכחים:
האם מותר לכתוב את השם המפורש על גבי חרס ולהטילו למים, על מנת לעצור אותם? ואכן לבסוף
עשו זאת, על פי עצתו של אחיתפל. אם כן, זוהי הסמיכות: "לא תעשון כן לד' אלקיכם..." "כי אם אל
המקום אשר יבחר ד'", שם, כאשר יתעורר חשש להצפת העולם, מחיקת שם השם תהיה מותרת כדי
להציל את העולם מחורבן. (רבי חיים אלפנדר, וגם בשם הגר"א)

"לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עיניך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו"

כתב רש"י: 'לא תאבה לו. לא תהא תאב לו. לא תאהבנו. לפי שנאמר "ואהבת לרעך כמוך", את זה לא
תאהב'. ובגמרא (פסחים קיג:) כתוב שמי שיש עדים שעבר עבירה - על כולם לשנוא אותו, ואם רק
אדם אחד ראה - מצווה עליו מוטל לשנוא את החוטא. ויש לבאר אם כן, במה נתייחד המסית יותר
מחוטאים אחרים שהצטוו לשנוא אותם, ומדוע דווקא בו נאמרה דרשה מיוחדת שאין לאהוב אותו?
ויש לומר: א. כל רשע יש לשנוא אותו אבל עדיין יש מצוות 'ואהבת לרעך כמוך' להיטיב עמו, חוץ
ממסית. ב. היינו חושבים שאינו בכלל חוטא כלל כי רק אמר לעשות עבירה ו'דברי הרב ודברי התלמיד'
- קמ"ל. ג. יש לשנאתו אפילו לאחר שחזר בתשובה. ד. בדרך כלל, אין לשנוא את החוטא אלא את
החטא, מלבד מסית. ה. כל חוטא יש מצוה לשנוא, אבל מי שאינו שונא מסית עובר אף על לאו. (ע"פ
תשובות הקוראים הנכבדים שליט"א 'שאלה לשולחן שבת' תשפ"ד)

פותרים את השנה עם ספר השנה

ניתן להשיג ב"מקרא" הוצאה לאור, ובטלפון:

052-7665775

העלון מוקדש לע"נ
ר' יצחק בן משה
ת.נ.צ.ב.ה.

ישנו ביקוש רב בבתי כנסת ברחבי הארץ לקבל את העלון לקהילתם.
זו ההזדמנות שלכם לזכות בהפצת תורה!
השתתפו באמצעות העברה לבנק לאומי (10) סניף 905 חשבון 5055271 ע"ש 'בייז'.

חידון א' ת'

התשובה לכל שאלה **מתחילה** באות המופיעה בתחילת השורה

- א. "כי לא יהיה בך ____"
- ב. אנשים רעים = 'אנשי ____'
- ג. הר שעליו ניתנה הברכה
- ד. הוא הנפש
- ה. מצווה האמורה בעבד עברי
- ו. אחת ממצוות החג: "____ בחגך"
- ז. את דמם יש לזרוק על המזבח
- ח. כלי קצירה, שחותכת בקמה
- ט. כך נקראים בעלי חיים האסורים באכילה
- י. "ולא ____ בידך מאומה מן החרם"
- כ. אפשר לחלל עליו קדושת פירות מעשר שני
- ל. כך קרויה המצה
- מ. המשותף לגמל, שפן וארנבת
- נ. יש למכור לו את הנבלה
- ס. מסימני כשרות הדגים, שבמים פרים ורבים
- ע. מום שפוסל קרבן מהקרבה
- פ. קרבן שמצוותו בין הערבים
- צ. אחת משבע החיות הטהורות
- ק. אסור לעשות אותה מרוב צער על מת
- ר. כך אין לעלות לרגל
- ש. מסימני הכשרות: "____ פרסות"
- ת. כך נקראת הסתה לעבוד ע"ז

חידון א' ת' הפוך

התשובה לכל שאלה **מסתיימת** באות המופיעה בתחילת השורה

- א. אין לשמוע לו אם אומר לילך לעבוד ע"ז
- ב. עוף טמא
- ג. עונש המסית לע"ז: "____ תהרגנו"
- ד. בוקר ט"ו בניסן קרוי: "____ צאתך ממצרים"
- ה. השי"ת בחר בנו להיות לו לעם כזה
- ו. שניים משבע החיות הטהורות
- ז. "ולא ____ בכור צאנך"
- ח. מום שפוסל קרבן מהקרבה
- ט. "והעבטת גויים רבים ואתה לא ____"
- י. בשנה השביעית יש לשלוח את העבד עברי ל-____
- ך. עוף טמא
- ל. הר שעליו ניתנה הקללה
- ם. אין לשמוע לו אם אומר לילך לעבוד ע"ז
- ן. אחת משבע החיות הטהורות
- ס. שלושה מהעופות הטמאים
- ע. כלי המשמש סנדלרים, לעשיית חורים
- ף. עוד שלושה מהעופות הטמאים
- ץ. עוף טמא
- ק. "____ לבלתי אכול את הדם"
- ר. שניים משבעת החיות הטהורות
- ש. כמה שנים עובד עבד עברי?
- ת. מסימני כשרות הדגים, שבמים פרים ורבים

ואלה שמות

"והניח לכם מכל איביכם מסביב וישבתם בטח"

כמה ואלו שמות וכינויים היו לסנחריב? (התשובות במדור התשובות)

מן המדרש

מר עוקבא היה רגיל לתת מדי ערב יום כיפור ארבע מאות זוז לעני שהיה גר בשכנותו. שנה אחת, שלח מר עוקבא את הכסף לעני ביד בנו. חזר הבן ואמר לאביו לעני זה כבר אינו זקוק לצדקה. שאל אביו: "מדוע אתה אומר כן?" ענה הבן: "ראיתי שמזלפים לפניו יין ישן" (והרי שאינו עני). אמר מר עוקבא: "מכך אני נוכח לדעת שהעני הזה מפונק בהרגליו עד למאד" והכפיל את סכום הכסף, ושלח לו, כדי לתת לו די מחסורו בשפע. לפני מותו של מר עוקבא, ביקש מבני ביתו שיביאו לו את חשבונות הצדקה שנתן בכל ימיו. מצא, שנתן שבעת אלפים דינרים 'סיאנקי'. אמר: "צידה קלה הכנתי לדרך רחוקה שאני כעת יוצא בה, וחייב אני במהירות לקיים מצוות נוספות!", מיד קם, וחילק עוד מחצית (וי"א שליש) מרכושו לצדקה. למרות שאמר רבי אילעאי: "תיקנו סנהדרין בעיר אושא, המבזבז נכסיו לצדקה, אל יבזבז יותר מחומש", שם תיקנו על אדם חי אבל בשעת מיתה ניתן לתת אפילו יותר מחומש. רבי אבא, היה צורר זוזים בסודרו, ומפשילו לאחוריו (כדי שלא יתביישו הנוטלים) והיה הולך לאיזור של עניים כך, ומציץ לאחוריו כדי לוודא שלא יקחו את הכסף אנשים שאינם זקוקים. מעשה ברבי חנינא, שהיה רגיל לשלוח לעני אחד בכל ערב שבת ארבעה זוזים. פעם אחת שלח את הכסף ביד אשתו. חזרה, ואמרה לו שהעני כבר אינו זקוק למתנתם. שאל אותה רבי חנינא מה ראתה שאומרת היא כן? אמרה לו ששמעה ששואלים אותו 'האם תסעד היום במפות של פשתן לבנות או בשל משי צבועות?'. אמר רבי חנינא: היינו מה שאמר רבי אלעזר: 'בואו ונחזיק טובה לרמאים, שאלמלא הם, היינו חוטאין בכל יום. שנאמר: 'וקרא עליך אל ד', והיה בך חטא'. (ע"פ כתובות סח.)

מילה בפרשה

**בנפש מלאה רצון,
שרבט סימן נכון,
וכתב בשטר במפורש,
שיערוך מופת כנדרש.**

המונח המבוקש הינו מילה
בת 3 אותיות המופיעה בפרשה.
אשר כל שורה בחידה
רומזת להקשר שונה שלה.
(יתכן כתיב חסר וחילופי אותיות
בעלי הגיה דומה)

התשובה תתפרסם אי"ה בגליון הבא

שעשועי דאורייתא

"זוה אשר לא תאכלו מהם"

מבין כל העופות הטמאים המוזכרים בפרשתנו ובפרשת שמיני, רק שניים מוזכרים במקומות נוספים בתורה. מי הם והיכן? (3,1) * * *

מצאו נא בפרשה:

1. רצף של שלש מילים שנזכר בפרשה 16 פעם? (חלק עם אותיות שימוש)
2. פסוקים שמתחילים באות ר' ומסתיימים באות ה', כשם הפרשה: ראה.
3. את האות ש' המופיעה 3 פעמים ברציפות. (לא באותה מילה) (מופיעה פעמיים)
4. את האות ל' המופיעה 3 פעמים ברציפות. (לא באותה מילה)
5. שמות של 4 פרשות בתורה.
6. שבע אותיות רצופות הנקראות ישר והפוך.

ושפני טמוני חול

איזה בעל חיים הולך בעצמו כדי לטבול?

* * *

"והקללה אם לא תשמעו וסרתם מן הדרך"

אצל הברכה נאמר רק: "אשר תשמעו", ואילו אצל הקללה נאמר נוסף על "לא תשמעו" גם "וסרתם מן הדרך". לפי שמחשבה טובה, הקב"ה מצרפה למעשה, הרי ממילא בשמיעה לבדה, עוד לפני העשיה, כבר באה הברכה. אבל מחשבה רעה הלא אינה מצטרפת למעשה, לכן אין הקללה באה מיד אחרי אי השמיעה, אלא מן ההכרח שיהיה גם מעשה: "וסרתם מן הדרך". (מלבי"ם) * * *

"ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה"

בעל הבית שמכניס אורח, צריך שיהיו לוואת שני סימני הטהרה: 'מפריס פרסה' - שיחתוך ויפרוס פרוסות יפות לאורח שיהיה מוכן לאכילה. ו'מעלה גרה' - שגם המארח יאכל עמו כדי שירגיש האורח בנח.

שמיאות מי יבין

לפניכם פסוק מן הפרשה שנפל בו שיבוש, התשכילו להבין מהו?

1. "הלא המה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלוני ממרא"
2. "ושמחת בחגך והיית אך שמח אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך"

תשובות

ושפני טמוני חול - תשובה לגיליון קודם: איך יתכן שאדם שהרגע בירך ברכות התורה יצטרך לברך שוב? - אם קראוהו לעלות מיד לתורה. **לסדר את הפרשה** - "אפס כי לא יהיה בך אביון". **חידון א' ת' - אפס אביון, בליעל, גריזים, דם, הענקה, ושמחת, זבחים, חרמש, טמאים, ידבק, כסף, לחם עוני, מעלי גרה, נכרי, סנפיר, עיור, פסח, צבי, קרחה, ריקם, שוסעת שסע שתי, תועבה. חידון א' ת' הפוך** - נביא, עורב, הרוג, מועד, סגולה, אקו תאו, תגוז, פיסח, תעבט, חפשי, שלך, עיבל, חולם חלום, דישון, פרס כוס תחמס, מרצע, עטלף ינשוף שחף, נץ, רק חזק, זמר יחמור, שש, קשקשת. **ואלה שמות** - פול, תגלת פלאסר, פלאסר, שלמנאסר, סרגון, אסנפר, רבא ויקירא. (מקורות שונים במדרשים) **שעשועי דאורייתא** - נשר: "כנפי נשרים", "כאשר ידאה הנשר", "כנשר יעיר קנו". ועורב בפרשת נח. 1. "מקום אשר יבחר". 2. "ראה אנכי... וקללה", "רק קדשיך... יבחר ד'". 3. "שש שנים", "שש שנים". 4. "ושמאל ללכת". 5. משפטים, תשא, הדברים, הברכה. 6. "לשום שמו שם". **מילה בפרשה עקב** - דק. "ניסה לתפוס את הקרום" - קרום דקיק = דוק, "עם מקל משחק עקום" - דוק הוא מקל משחק (ברבים 'דוקים'), "אך לא סקר ובחן היטב" - דקדק = דק, "ורזה הוכה בעודו כותב" - רזה = דק. **טמונות בפרשה** - 1. "ופרסה לא הפריסו" (יד, 2). 2. "והעטלף" (יד, 3). 3. "אלוני מורה" (יא, 4). 4. "ושיברתם את מצבותם" (יב, 5). 5. "ודרשת וחקרת ושאלת היטב" (יג, 6). 6. "ופנית בבקר" (טז, 7). 7. "על הארץ תשפכנו כמים" (יב, 8). 8. "על ההרים הרמים" (יב, 9). 9. נכה - "מום פיסח" (טו, כא). 10. "אפילו סוס לרכוב עליו" (רש"י טו, ח). 11. "וצרת הכסף בידך" (יד, כה), ומצוות הלוואה ליהודי (טו, 12). 12. "ראה" (יב, כו) 'שרואה ביותר' (רש"י יג, 13). 13. "ברכה וקללה" (יב, כו). 14. "לא תוסף עליו ולא תגרע ממנו" (יג, 15). 15. הנץ החמה - "הנץ" (יד, טו). **טמונות בהפרשה** - 1. "וכל לשון תקום" (נד, 2). 2. "הטו אזנכם" (נה, 3). 3. "כל צמא לכו למים" (נה, 4). "חרש נופח באש" (נד, טז) **שאלה לשלחן השבת חקת** - שאלנו: מדוע נקטה התורה בלשון 'עפר' על שאריות השריפה? הלא דבר הנשרף באש הופך לאפר? באל"ף, ולא לעפר? בעי"ן! ואכן, בכמה מקומות אחרים בפרשה משתמשת התורה בלשון המדויקת יותר לכאורה, כגון: "ואסף איש טהור את אפר הפרה". ומפני מה אפוא לערבב כאן לשון 'עפר'? כמה מעיקרי התשובות שהתקבלו במערכת: א. כתוב בספרי שזה בא ללמדנו שכשר האפר להזאה אפילו כשנשתנה מראיתו ודומה לעפר. ב. ללמד שכל מה שנשרף עם הפרה כשר ואין לחוש שמא נתערבו מקצת דברים אחרים (כגון עפר) באפר. ג. ללמוד גזירה שוה מסוטה, שכמו ששם העפר מפוזר על פני המים כך גם כאן. (מלבי"ם) ד. כדי ללמוד שאף אפר הוא כעפר וכשר לכיסוי הדם. (החיד"א) ה. להראות שמצוה זו באה לנו בזכותו של אברהם אבינו ע"ה שאמר על עצמו: "ואנכי עפר ואפר".

ניתן להשיג את העלון:

במייל: ע"י שליחת מייל בקשה אל: temunabaparashah@gmail.com - מלמדים, תלמודי תורה ובתי ספר - נא ציינו זאת.

ב: 'לדעת', 'אידישער וינקל' (באידיש) ו'דרשו'.

בירושלים: בחנות 'פיצוחי בית ישראל' רח' בית ישראל 1, ובמערכת.

זהו חידון משעשע מתמונות הרמוזות על פסוקים ומושגים מהפרשה ומפירוש רש"י.

(תוכלו למצוא תשובות במדור 'תשובות')

אדגיש, כי אין הכוונה להמחיש את הפסוקים כלל, אלא רק בדרך רמז וכפל לשון. (מומלץ לציין זאת לילדים)
 אשמח לקבל רעיונות, חיזוקים והערות: ternunabaparashah@gmail.com
 כמו"כ להצטרפות לרשימת התפוצה ולהקדשות ניתן לשלוח בקשה למייל הנ"ל.

טמונות בפרשה

מקרא רמת קושי: רגיל קשה

4

3

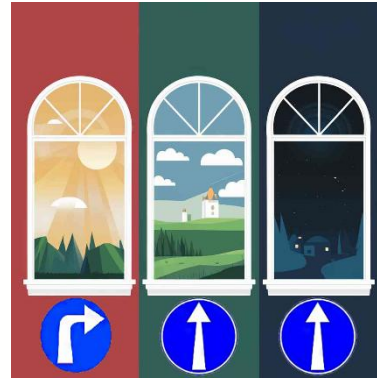
1

8

7

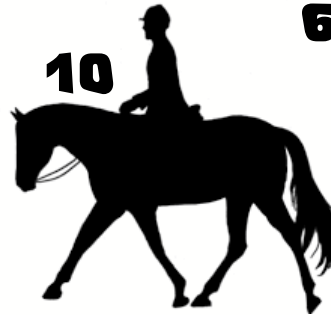
5

12

11

10

9

מחשבה טובה

התשובה לטמונה זו
 תתפרסם בע"ה בגיליון הבא

תשובה לגיליון הקודם
"לחם לא אכלתי" (ט,ט), "לא על
הלחם לבדו" (ח,ג)

15

14

13

"עניה סערה" (ישעיה נד' יא-נה' ה)

הפטרת ראה

טמונות בהפטרה

4

3

2

1